

Ecz. Erdoğan ÇOLAK
(TEB Genel Sekreteri -
TEB Haberler Dergisi
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü)

GÜVEN

Değerli Meslektaşlarım,

Günümüzde siyasi partilerin politika alanını devlet-siyasi partiler- parlamento arasındaki ilişkilere indirgeyen yaklaşımı ve değişen ihtiyaçlara yanıt vermede yetersiz kalmaları, temsili demokrasinin bir meşruiyet krizine girmesine yol açmaktadır.

Parti içi iletişim ve demokrasi kanallarının kapatılarak, otoriter -lider eksenli- merkezi bir yapı kurmaları, süreç içerisinde siyasal partilerde, hiçbir sosyal grubun temsil ve tatmin edilmemesine neden olmuştur.

Demokrasinin, çoğulculuğun, katılımcılığın derinleşmesi gereğinin tartışıldığı ve taraftar bulduğu bir ortamın gelişiyor olmasına rağmen, paradoksal olarak meslek odaları da siyasi partilere benzeyen, hiyerarşik, lider eksenli bir yönelim içerisinde.

Yatay iletişim ve katılımcı modeller yerine dikey, hiyerarşik modellerin tercih ediliyor olması, doğal olarak örgüt içinde güven problemlerine neden olmaktadır.

Dünya değerler araştırması verilerine göre, Türk insanının diğer insanlara göre güven düzeyi oldukça düşüktür. Yapılan araştırmada Türkiye’de yaşayan insanların çoğuna güvenilir önermesine, “evet” diyerek katılanların oranı Türkiye’de %10 düzeyinde çıkmıştır. Aynı önermeye İsveçliler %60, Çinliler %52 v.s. oranında katılmıştır.

Son yıllarda yapılan araştırmalarda siyasal kurumlar başta olmak üzere sivil toplum kurumlarına ve meslek odalarına güven en alt düzeylerde çıkmaktadır. Defalarca vurguladığımız gibi bu toplumsal mücadeleyi zayıflatmaya dönük bilinçli bir çabanın ürünüdür. Oluşturulan güvensizlik ortamı ve egemen hale gelen bireycilik,

köşe dönmeçilik eğilimleri dolayısıyla toplum atomize olmuş, böylece yalnız siyaset değil, sendikalar, dernekler, meslek örgütleri gibi tüm toplumsal örgütlenmeler prestij ve güç kaybetmiştir. Kurumlara güvenin bu ölçüde düşük olduğu koşullarda, toplumsal dayanışma ağlarını kurmamızın ne kadar güç olduğu ortadadır. Mesleğimizi ve meslektaşlarımızı derinden etkileyen ciddi bir güven krizi yaşamaktayız.

Oysa, güven bir toplum veya bir örgütün temel mayasıdır. Güvensizlik bir örgütün temel varlık nedeni olan dayanışma ruh ve bilincini aşındırır. Kendilerini güvensiz hisseden, geleceğin getirebileceklerine sakınarak bakan ve emniyetlerinden endişe eden insanlar, kolektif eylemin gerektirdiği riskleri göze alacak kadar özgür olamazlar. Bu derin kriz ortamında, sorunlarımızı birlikte düşünmekten, birlikte tartışmaktan, ortak aklı egemen kılmaktan başka bir çözüm yolu yoktur.

Demokrasinin temeli düşünce zenginliği ve çoğulcudur. Örgüt içinde taraflar düşünce, iş üreten, etkin ve yapıcı oldukları takdirde kurumsal kimliğin oluşmasına ve gelişmesine katkıda bulunabilirler, çözümün bir parçası olabilirler.

Bir yanda ortaya herhangi bir proje ve ufuk koyamayanlar, diğer yanda güvensizliği giderecek davranışlar yerine, yönetimlerde kalmanın emniyetini sağlamaya yönelik önlemler öne çıkmaktadır. Her ihtilaf (uzlaşmazlık) tarafları arkalarında düşman ya da komplo olduğu iddiasına sürüklemekte ve karşılıklı kullanılan dil sertleşebilmektedir. İnsanları bölen nitelikteki bu tutumlar karşılıklı şüpheleri ve dolayısıyla güvensizliği beslemektedir.

Önümüzdeki dönemde mesleğimiz aleyhine olabileceğini öngördüğümüz tehditleri önleyebilmemizin yolu; T.E.B. -kooperatifler-odalar ve üyeler arasında suni olarak yarattığımız tüm sorunları bertaraf etmek, birbirimize güvenmek, mesleki dayanışma bilincini en başa alıp onu yükseltmektir.

Özellikle kendi örgütlerimizde katılımcılığı özendirerek, eldeki bilgilerin tüm taraflara iletilmesini sağlayan bir iletişim modeli geliştirmek, tek tek meslektaşlarımızın karar alma süreçlerine aktif ve doğrudan katılımı yoluyla ortak projeler üretmek, hiçbir meslektaşımızı dışarıda bırakmayarak ortak kararlar almak ve bunları birlikte hayata geçirmek örgüt içi güvenin artmasını sağlayacaktır.

Güvensizliğin olağanüstü yüksek olduğu bu ülkede başka da şansımızın olmadığını görmeliyiz.

Hoşça kalın, diyalogsuz kalmayın...